

μης, Μαν. Φουρτούνης, Κ. Κουλουφάκος, Δ. Ραυτόπουλος, Ν. Καρούζος, Βικτωρία Θεοδώρου, ενώ ως στρατευμένοι περιορίζονται στη Μακρόνησο οι: Δ. Δούκαρης, Μ. Βλασσόπουλος, Β. Γκούφας, Α. Φραγκιάς.

Σε ανύποπτο χρόνο έχουν καταφύγει στο εξωτερικό η Μέλπω Αξιώτη και η Έλλη Αλεξίου, ενώ ο Γ. Λαμπρινός που είχε αποσταλεί από το κόμμα του στη Γαλλία για να δράσει στο διαφωτιστικό πεδίο, το 1948 ανακαλείται από τον Ζαχαριάδη και, τελών υπό δυσμένεια, στέλνεται να υπηρετήσει στις τάξεις του 'Δημοκρατικού Στρατού' ως απλός μαχητής. Στις αρχές του 1949 σε μια εκκαθαριστική επιχείρηση του Εθνικού Στρατού ο Λαμπρινός συνελήφθη αιχμάλωτος και "αποπειραθείς να δραπέτευσει" -ήταν το πρόσχημα των τελευταίων χρόνων για να απαλλάσσονται των αιχμαλώτων- εκτελέστηκε. Ο Δ. Χατζής φαίνεται πως είχε ευνοϊκότερη μεταχείριση στο αντάρτικο του Εμφυλίου, αφού κατόρθωσε να γράφει εκεί επίκαιρα διηγήματα. Ο στρατευμένος Μήτσος Αλεξανδρόπουλος αυτομόλησε στο αντάρτικο και έκτοτε ακολούθησε τη μοίρα των εκπατρισμένων.

Ο Μαν. Αναγνωστάκης περνάει από στρατοδικείο και καταδικάζεται εις θάνατον με ψήφους 3 προς 2.

Στον Εθνικό Στρατό κατατάχθηκαν και πολέμησαν ο Ρ. Ρούφος, ο Θ. Δ. Φραγκόπουλος και ο Ρ. Αποστολίδης.

Τί προέκυψε από τις εμπειρίες αυτές θα το συναντήσουμε στα επόμενα χρόνια.

ΤΑ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ ΤΟ 1947

Η «Νέα Εστία»

Έχοντας ήδη δώσει το στίγμα του περιοδικού στα προηγούμενα χρόνια, είναι πιο χρήσιμο να αρχίσουμε τις επιλογές της ύλης κρίνοντας με τη σημερινή προοπτική και αποσιωπώντας τη μη βιώσιμη ύλη που δεν άσκησε επίδραση. Η μεροληψία αυτή -αν έτσι χρεωθεί η επιλογή- υπαγορεύτηκε από την ανάγκη του περιορισμού της αδιάφορης ύλης -αν κρίνουμε από την αρνητική υποδοχή της από την κριτική-, ούτως ώστε με την υπογράμμιση που επιχειρώ να δίνεται μια κριτική εικόνα της λογοτεχνικής παραγωγής, εφόσον έχει συνεκτιμηθεί η πρόσληψή της από την εποχή εκείνη.

Στο πρώτο εξάμηνο του 1947 δημοσιεύονται πρωτοσέλιδα τα ποιήματα: «Ανοιξη» του Κ. Ουράνη (1/1, σ. 3-5), «Ελένη (Απόσπασμα πρώτο)»

